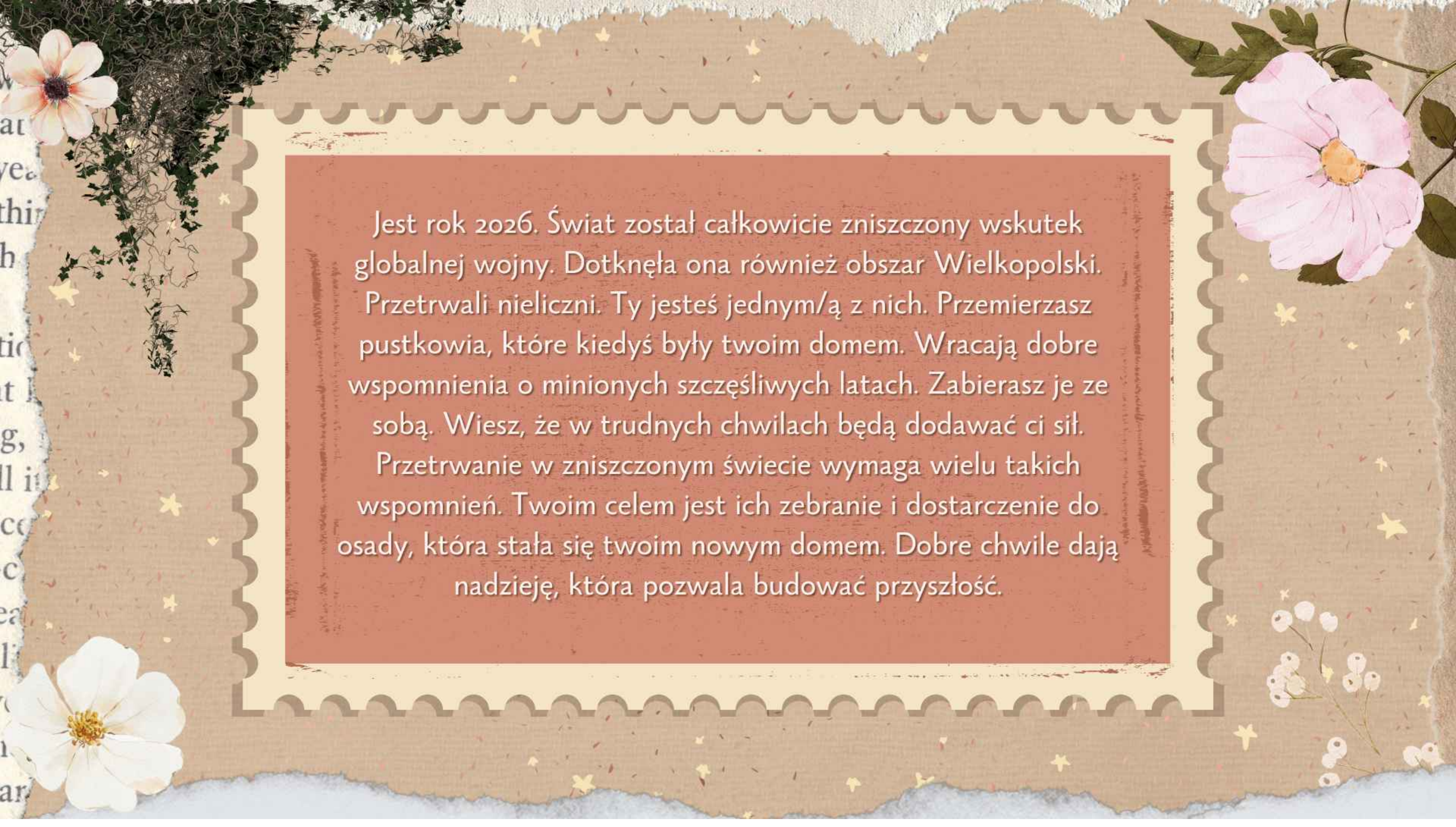

ZBIERACZE WSPOMNIENIŃ

GNIEZNO 2024

Adrianna Graczyk
Adrian Kaczmarek
Laura Marcinkowska
Kristina Melnychenko
Sofiiia Sheliukh
Szymon Wiśniewski

Jest rok 2026. Świat został całkowicie zniszczony wskutek globalnej wojny. Dotknęła ona również obszar Wielkopolski. Przetrwali nieliczni. Ty jesteś jednym/ą z nich. Przemierzasz pustkowia, które kiedyś były twoim domem. Wracają dobre wspomnienia o minionych szczęśliwych latach. Zabierasz je ze sobą. Wiesz, że w trudnych chwilach będą dodawać ci sił. Przetrawanie w zniszczonym świecie wymaga wielu takich wspomnień. Twoim celem jest ich zebranie i dostarczenie do osady, która stała się twoim nowym domem. Dobre chwile dają nadzieję, która pozwala budować przyszłość.

INSTRUKCJA

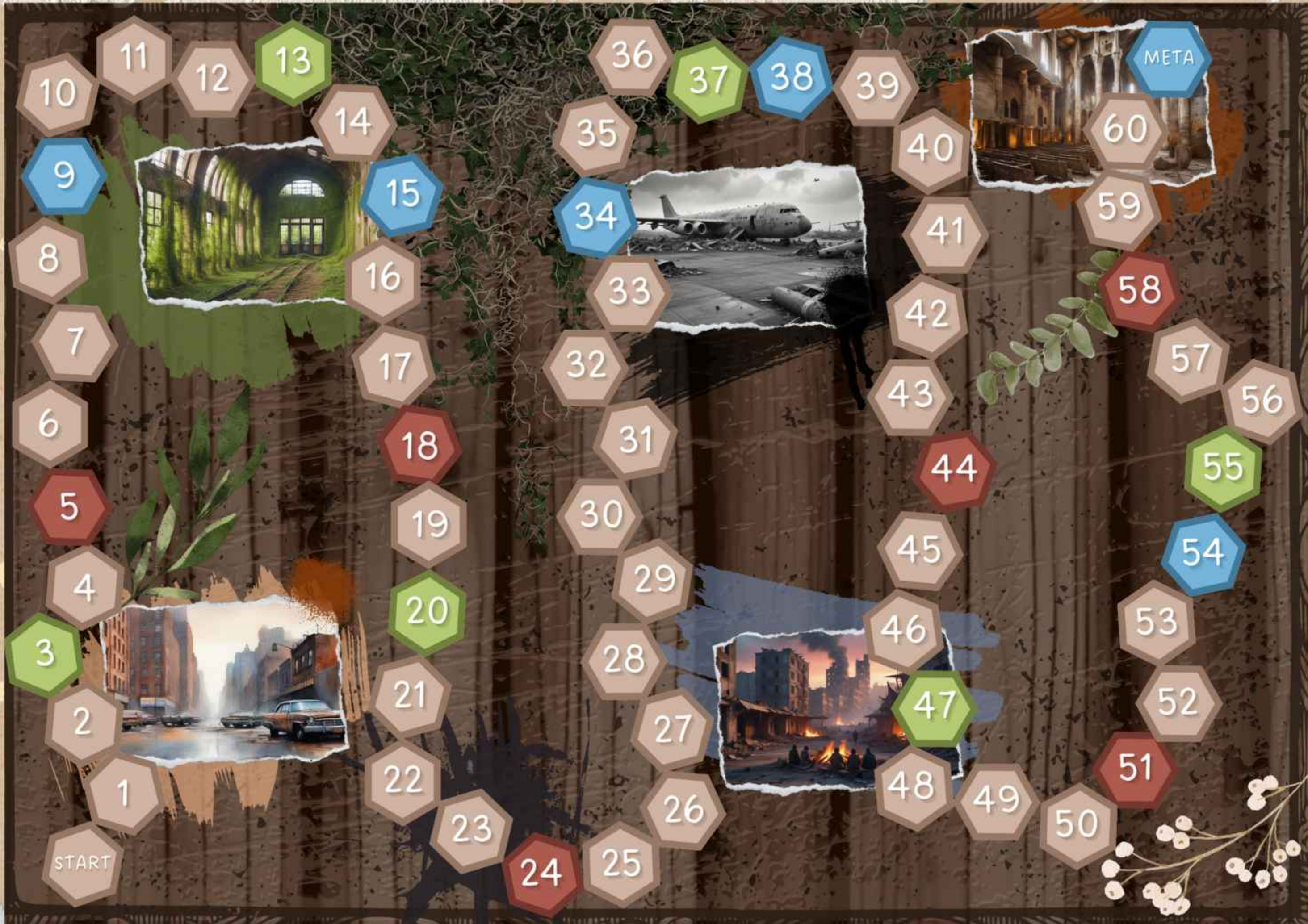

1. Przed rozpoczęciem gry wydrukuj planszę, która znajduje się na stronie nr 4 oraz przygotuj kostkę k6 i pionki. Możesz je wyciąć z papieru.
2. Gra jest przeznaczona dla 2-6 graczy.
3. Rozgrywkę rozpoczyna gracz, który wyrzuci kością największą wartość.
4. Celem gry jest przejście od startu do mety.
5. Wartość kości, którą wyrzucisz decyduje o liczbie pokonanych pól na planszy.

6. Gdy staniesz na polu z kartą, dostosuj się do jej treści:

- Karta z zadaniem (pola czerwone): jeśli wykonasz zadanie, przesuwasz się o 3 pola do przodu. Jeśli tego nie zrobisz, cofasz się o 3 pola.
- Karta z ciekawostką (pola zielone): nic się nie dzieje.
- Karta z dobrym wspomnieniem (pola niebieskie): jeśli poznasz je w całości, przesuwasz się o 5 pól do przodu. Jeśli tego nie zrobisz, cofasz się o 5 pól.

w
at
ye
thir
h
tic
t
g,
ll i
ce
c
ea
l
e
ic
ar

START

META

HISTORIA

Legenda głosi, że w kórnickim zamku tuż przed północą ożywa osiemnastowieczny portret Teofili z Działyńskich: kobieta w pięknej, białej sukni schodzi z obrazu i udaje się na spacer po parku. Przechadzając się pomiędzy drzewami, śpiewa smutne pieśni o nieszczęśliwej miłości. Podobno można ją spotkać w każdej chwili, zwłaszcza w noc Walpurgi. Jednak biała dama nie jest straszna. Uważa się, że przynosi szczęście i opiekuje się ludźmi, którzy odwiedzają zamek.

HISTORIA

W mrocznych korytarzach opuszczonego szpitala psychiatrycznego w Owińskach wciąż pobrzmiwają echa cierpienia i rozpacz. To miejsce, w którym ludzkie umysły pogrążyły się w otchłani szaleństwa, a śmierć zbierała swoje żniwo. W mrocznych piwnicach szpitala dokonywano masowych egzekucji. Chorych rozstrzeliwano lub duszono gazem, a ich ciała wrzucano do masowych grobów. Ściany szpitala nasiąkły krwią i łzami niewinnych ludzi.

HISTORIA

Ludzie mówią, że gdzieś w lesie koło Kobylegopola znajdują się nazistowskie bunkry. Ukryte pod ziemią i runem leśnym, skrywają przeróżne tajemnice, o których świat nigdy nie słyszał. Krążą słuchy, że żyje tam duch starego żołnierza, odstraszać miejscowych od dawnych okopów i swojego domu.

HISTORIA

W centralnej części poznańskiego parku Jana Pawła II znajdował się pewien pomnik. Miał formę głazu narzutowego, a swoim kształtem przypominał znaną w całej Wielkopolsce pyrę. Na pomniku widniał napis „Poznańska Pyra”. To był jedyny taki pomnik w całej Pyrlandii.

HISTORIA

Droga prowadząca przez Małachowo-Złych Miejsc pod Gniezmem była świadkiem wielu tragicznych wypadków, w tym śmiertelnych. Według lokalnej legendy to wynik obecności ducha, który regularnie nawiedza miejsce swojej śmierci, sprowadzając nieszczęście na przejeżdżających obok ludzi. Zmorą ma być zły hrabia, który utonął w okolicznych bagnach, starając się wydobyć własną karetkę.

HISTORIA

Mówi się, że plebania w Rąbinu pod Kościanem jest nawiedzona. Zaobserwowane zjawiska paranormalne mają być efektem działania ducha Zofii Chtapowskiej, dawnej dziedziczki wsi, która w XIX wieku popełniła samobójstwo albo ducha nieznaney dziewczyny, mszczącej się za krzywdy, jakich doznała od miejscowego proboszcza. Pogłoski o zjawach nasiliły się na skutek prac archeologicznych. Badania wykazały bowiem, że tamtejszą świątynię wzniesiono w miejscu dawnego cmentarza, którego nigdy nie ekshumowano.

HISTORIA

Czy wiesz, że...
Przed wybuchem wojny, która zniszczyła nasz świat najbardziej popularnym sportem w Gnieźnie była piłka ręczna. Szczypiornistki z pierwszej stolicy Polski odnosiły największe sukcesy od 2019 do 2024 roku.

HISTORIA

W postapokaliptycznym świecie został jeden niezniszczony dom. Jego właściciel postanowił hucznie świętować swoje 60 urodziny - oczywiście na tyle, na ile pozwalały okoliczności. Podczas spotkania jeden z gości zaproponował konkurs - kto wypije więcej alkoholu. Jakież było zdziwienie seniora, kiedy obudził się obok spalonego budynku, przybity gwoździem za koszulę do pobliskiej ławki. Nawet trzy apokalipsy nie wybiją ludzkiej głupoty.

HISTORIA

Najstynniejszą mieszkanką Pleszewa była Hanna Suchocka, pierwsza kobieta premier w całej historii Polski. Przez opinię publiczną została także zapamiętana jako ambasadorka przy Stolicy Apostolskiej. Urząd ten pełniła od 2001 do 2013 r., a zdaniem wielu osób powinna go sprawować dożywotnio, ponieważ cieszyła się powszechnym szacunkiem i poważaniem.

HISTORIA

Czy wiesz, że...

Pleszew jako pierwszy wprowadził ideę 15-minutowego miasta. Jego mieszkańcy zaledwie w kwadrans mogli dotrzeć do najistotniejszych miejsc: szkoły, sklepu, urzędu czy gabinetu lekarskiego. Nieduże odległości ułatwiały życie i poprawiały jego jakość. Miały także korzystny wpływ na środowisko. Mieszkańcy często używali rowerów albo po prostu chodzili pieszo, co zmniejszyło ilość zanieczyszczeń.

HISTORIA

Przed wojną w parku krajobrazowym w Dobrzycy rósł najgrubszy platan w całej Wielkopolsce. Jego obwód pnia liczył 960 cm.

HISTORIA

Przemierzając ruiny Konina możesz zobaczyć najstarszy znak drogowy w Polsce. Zachował się, mimo że cała okolica została całkowicie zniszczona. To kamienny słup w kształcie kręgla z XII wieku. Postawiono go w połowie drogi łączącej Kalisz z Kruszwicą.

5

Rozwiąż zagadkę:
„Choć nie mówię, opowiadam
historie, przechowuje wiedzę
i tajemnice przeszłości. Kim
jestem?”

5

W ciągu 20 sekund podaj
5 przedmiotów
rozpoczynających się na
literę „P”

18

Wykonaj 10 pompek, aby
nabrać tężyzny fizycznej

18

Oblicz proste równanie
matematyczne $2x+4=8$

24

Wyobraź sobie, że znajdujesz się w postapokaliptycznym świecie. Stwórz rysunek, który go przedstawia. Na jego wykonanie masz 60 sekund

24

Rozwiąż zagadkę:
„Co się nie starzeje, nie umiera, ale niszczy i zabiera wszystko?”

W zniszczonym domu
wpadłeś/aś w pułapkę. Ze
strachu całkowicie zaschło
ci w gardle i nie możesz
krzyczeć. Wystukaj wołanie
o pomoc, korzystając
z alfabetu Morse'a:

•••---•••

Kiedy przemierzałeś/aś
ruiny, spadł na Ciebie grad
cegieł. Niestety twój
serdeczny palec w prawej
ręce został złamany. Musisz
go zabezpieczyć. Zrób szynę,
korzystając z dostępnych
materiałów

51

Twoi towarzysze podróży potrzebują podniesienia na duchu. Z dowolnego sznurka lub wstążki zrób 4 kokardki

51

Atmosfera się zagęszcza. Aby poprawić wszystkim humor, opowiedz żart. Jeśli choć jedna osoba się zaśmieje, zadanie zostało wykonane

58

W ciągu 60 sekund podaj
5 przedmiotów, które mogą
przydać się podczas
wędrowki przez zniszczoną
Wielkopolskę

58

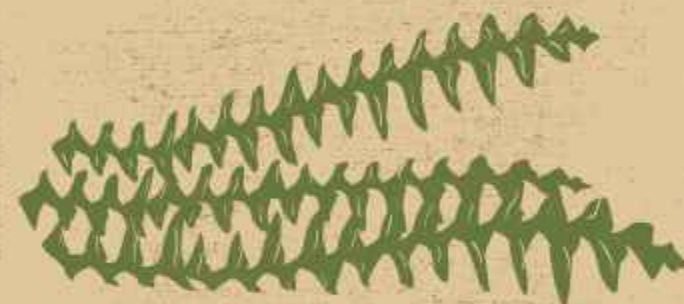
Dziura ozonowa sprawiła, że
jest bardzo gorąco. Odczuwasz
coraz większe zmęczenie. Wypij
szklanekę wody

Wchodzisz do starego budynku,
gdzie niegdyś codziennie drukowano
gazety. Jedna z nich przykuwa
twoją uwagę. Ciekawe, o czym jest...

9

Sarracenia alabamensis

Adiantum perfoliatum

GNIEZNO, LIPIEC 2025

OSIEDLE GRUNWALDZKIE

**W dzisiejszym numerze
teksty: Marcina
Maćkowiaka, Janusza
Kowalskiego, Piotra
Zielińskiego, Adama
Koconia i Janiny
Kowalskiej.**

Krótki rys historyczny

Osiedle Grunwaldzkie to jedno z najmłodszych osiedli w Gnieźnie. Powstało po zakończeniu II wojny światowej, w południowej części miasta. Wielu jego mieszkańców pochodzi z pobliskich wsi. Obecnie to dom dla ok. 4000 osób.

Położenie geograficzne

Ulice Osiedla Grunwaldzkiego: Armii Krajowej, 17 Dywizji Piechoty, Grunwaldzka, Pułkowa, Hoża, Krucza, Oficerska, Rycerska, Armii Poznań, Wolności, Pawła Cymśa, Wiosenna i in.

Na mieszkania zostały zaadaptowane były baraki wojskowe.

**Kościół pw. Chrystusa
Wieczystego Kapłana**

Jest to świątynia, w której zostałem ochrzczone, przyjąłem Pierwszą Komunię Świętą i zostało mi udzielone Bierzmowanie. To miejsce, które odwiedzam w trudnych momentach życiowych.

**Szkoła Podstawowa nr 8
im. Mikołaja Kopernika**

W tej placówce oświatowej wykształciło się już kilka pokoleń. Cieszę się, że i ja mogłem się tam uczyć.

**Byłe koszary wojskowe przy
ulicy Wrzesińskiej**

Znajduje się tam boisko, na którym można było spalić kilka kalorii i spędzić miło czas z przyjaciółmi. Podczas gry w piłkę strzeliłem niejedną bramkę.

JAN SZARZYŃSKI

Radny osiedlowy, który dobrze zaczął

Osoba, którą wszyscy znamy przez jej oddanie „Tajwanowi”

Postać oceniana przez mieszkańców niejednoznacznie

Człowiek, który przyczynił się do rozwoju Osiedla Grunwaldzkiego

KS. KAN. STANISŁAW SOB CZAK

Pomysłodawca budowy kościoła na Osiedlu Grunwaldzkim

Pierwszy proboszcz parafii Chrystusa Wieczystego Kapłana

Kapłan, który zjednoczył mieszkańców

Duchowny, który nie bał się komunistów i rozpoczął budowę świątyni

NÓŻ W POŚLADKU

25 kwietnia 2022 r. dwaj koledzy spotkali się na przerwie w Szkole Podstawowej nr 8. Jeden zaczął strzelać pistoletem na kulki. Drugi, myśląc, że stał się celem, wyjął nóż i dźgnął kolegę w pośladek. O tym wydarzeniu było głośno w całej Polsce.

NAJBARDZIEJ NIEBEZPIECZNE MIEJSCE NA MAPIE GNIEZNA

Osiedle Grunwaldzkie przez wiele lat było uznawane za bardzo niebezpieczne. Urzędnicy przesiedlali tam osoby, które sprawiały kłopoty w innych częściach miasta. Z tego powodu na tzw. Tajwanie zdarzały się napady i kradzieże. Na szczęście w ostatnim czasie sytuacja uległa zdecydowanej poprawie.

Refleksja 1

Urodziłam się tam i nie wyobrażam sobie innego miejsca do spędzenia dzieciństwa.

Refleksja 4

Wiele pięknych wspomnień, momentów trudnych, tragicznych sytuacji, ale to nadal moje miejsce na ziemi

Refleksja 2

Sentyment do miejsca, do którego wracam w najtrudniejszych sytuacjach życiowych.

Refleksja 5

Pierwsza miłość i pierwsze rozczarowanie.

Refleksja 3

Wielu moich znajomych nadal mieszka na „Tajwanie” i mam z nimi świetny kontakt.

Refleksja 6

Miejsce pierwszej kontuzji podczas „zawodów żużlowych” na rowerach.

Przeszukując budynek akademika,
znajdujesz czyjś pamiętnik. Czujesz
się nieswojo przeglądając go, ale po
przewertowaniu kilku stron widzisz
coś ciekawego...

15

m. Gniezno, 05 marca, wtorek

Minęły już dwa lata, jak zostawiłam swój dom. Uświadomiłam sobie, że moje rodzinne miasto Żytomierz jest moją matką ojczyzną. W mojej pamięci na zawsze pozostaną zielone lasy i piękne rzeki Polesia, widok których wielokrotnie poprawiał mi humor. Pamiętam każde miejsce w swoim mieście, do którego uciekałam kiedy czułam się źle. Teraz uciekam tylko do wspomnień. Zdałam sobie sprawę, jak mocno jestem przywiązana nie tylko do mojego miasta, ale także do całego regionu.

m. Gniezno, 11 marca, poniedziałek
Miałam dzisiaj zajęcia z historii.
Przypomniało mi się, jak kiedyś w szkole
uczyłam się o dziejach mojego miasta
i obwodu. Wypiszę to, co jeszcze pamiętam.

Nie chcę o tym zapomnieć.

Według miejscowej legendy Żytomierz został
założony około 884 r. W 1444 r. otrzymał
prawo magdeburzkie. Po unii lubelskiej
zawartej w 1569 r. znalazł się pod
panowaniem Rzeczypospolitej Obojga
Narodów. W 1804 r., Żytomierz został
oficjalnie zatwierdzony jako centrum
administracyjne guberni wotyńskiej.

m. Gniezno, 21 marca, czwartek

Ustyszałam dzisiaj ciekawe zdanie - twój dom jest tam, gdzie są twoi ludzie.

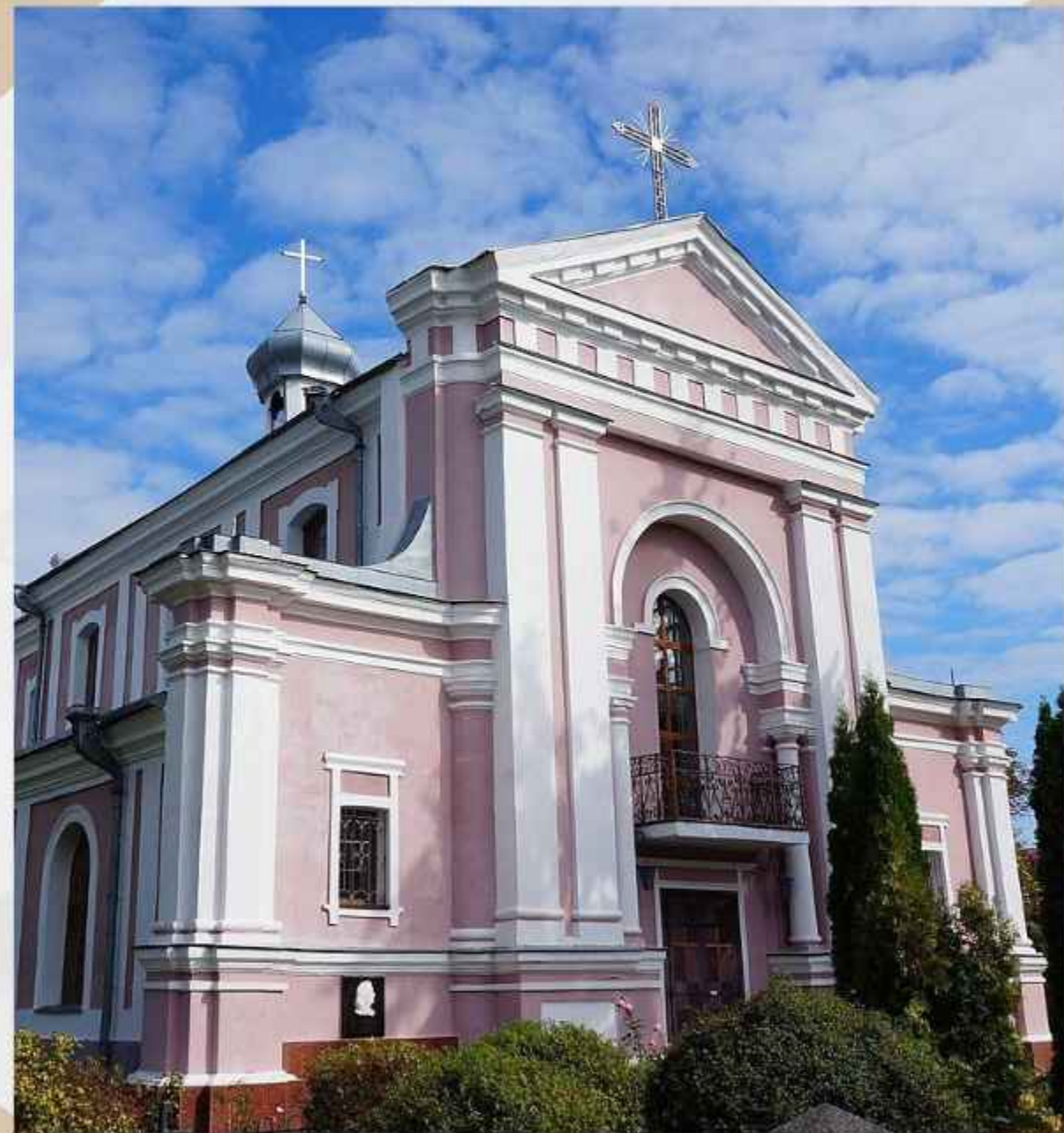
Skłoniło mnie ono do przemyśleń.

Zacząłam przypominać sobie mieszkańców mojego miasta... Z uśmiechem wspominam swoją przyjaciółkę Ire, która zawsze pytałam o droge. Tesknie za nią i za moją rodziną. Nie jestem pewna czy bez nich jakiegokolwiek miejsce nazwałabym swoim domem.

m. Gniezno, 23 marca, sobota

Zobaczyłam dzisiaj w centrum plakat opowiadający o Gnieźnie. Pomyślałam sobie, co bym napisała na takim plakacie o Żytomierzu. Na pewno zamieściłabym informacje o tym, że jest to jedno z najstarszych miast na Ukrainie. Z powodu mojej miłości do literatury wspomniatabym również, że słynny pisarz Honoré de Balzac wziął ślub w kościele znajdującym się w obwodzie żytomierskim. Podkreśliłabym także romantyczny charakter miasta, w którym znajduje się aż 13 mostów!

m. Poznań, 31 marca, niedziela

Jutro wyjeżdżam do domu na kilka tygodni. Przede mną 19 godzin drogi. Znowu zadaje sobie pytanie, dlaczego to miejsce jest dla mnie tak ważne. Chyba dlatego, że to jest to, co musiałam porzucić, porzostawiając sobie wyłącznie wspomnienia. Tam też mieszka duża część mojej rodziny. I ta natura... Cudowna i piękna. I ta atmosfera podczas wieczornych spacerów po ulicach miasta... Tesknie.

Przy dawnej stacji kolejowej
znajdujesz plecak. Przeszukujesz
jego zawartość w poszukiwaniu
czegoś przydatnego. A co to? To
chyba dziennik czyjejs podróży...

34

Dziennik podróży wpis 49, 10 lipca 2025 roku

Przemierzając zarośnięte pola i puste drogi, które kiedyś były pełne życia, czułem mieszankę smutku i nostalgii. Każdy krok przybliżał mnie do miejsca, które zawsze było i zawsze będzie moim domem. Do mojej małej ojczyzny, czyli Chwalibogowa. Choć wieś zapewne zmieniła się nie do poznania, wspomnienia pozostały żywe, a ja czuję, że wracam do korzeni, do miejsca, które ukształtowało mnie i moją tożsamość. Chwalibogowo było położone w województwie wielkopolskim, w powiecie wrzesińskim, w gminie Września.

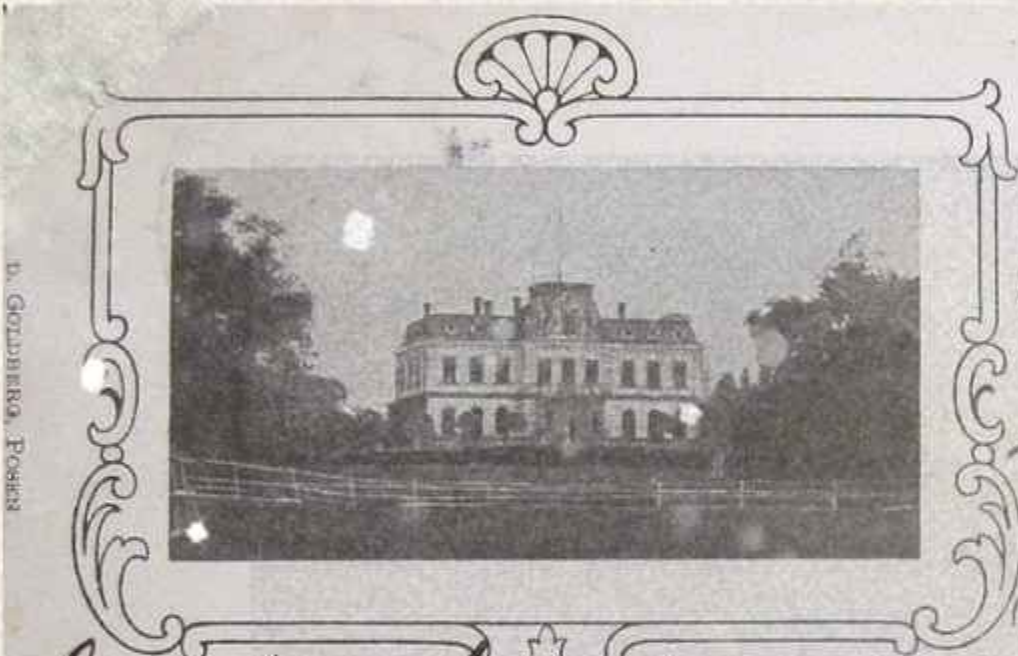
Położenie geograficzne Chwalibogowa to:

- Szerokość geograficzna: $52^{\circ}17'02,9'' \text{ N} = 52,28416^{\circ} = 491939 \text{ m}$
- Długość geograficzna: $17^{\circ}31'06,5'' \text{ E} = 17,51847^{\circ} = 398971 \text{ m}$

Według zachowanych kronik pierwsze wzmianki o Chwalibogowie pochodzą z 1335 roku. Była to wieś szlachecka, należąca do diecezji poznańskiej. W XIX wieku, aby odróżnić ją od Chwalibogowa II w obwodzie strzałkowskim, oznaczano ją numerem I. W 1612 roku miało tu miejsce niezwykle wydarzenie - uwłaszczenie chłopów. Dziś przemierzając zarosnięte pola, można sobie tylko wyobrazić dawne życie, które tętniło w tej okolicy. Do 1920 roku Chwalibogowo było własnością zniemczonej czeskiej rodziny von Skrbenskich. Przechodząc przez zrujnowane budynki, które kiedyś do niej należały, widać znaczenie tego rodu. Do 1939 roku właścicielem Chwalibogowa był podpułkownik Aleksander Myszkowski. Po wielkich przemianach politycznych w 1945 roku majątek dworski przeszedł w ręce chłopów i robotników, którzy założyli tu Spółdzielnię Produkcyjną "Spółdzielnia". Około 1960 roku powstało tu Państwowe Gospodarstwo Rolne, które obejmowało siedem zakładów rolnych dysponujących około sześcioma tysiącami hektarów ziemi. Dziś pola są dzikie i zaniedbane, a dawny pałac, przejęty na potrzeby administracyjne PGR-u, stoi pusty i opuszczony. Trzypiętrowe bloki, niegdyś zamieszkałe przez pracowników, są teraz jedynie skorupami pełnymi śladów dawnego życia.

Dziennik podróży wpis 49, 31 lipca 2025 roku

CHWALIBOGOWO d. 1875
Hier befindet sich ein
mich, was ich hier
aber das für ein
Gartenland meine Garten
Mittel Lungen aber die
haben mich / in
Bücher Dank für
Blut

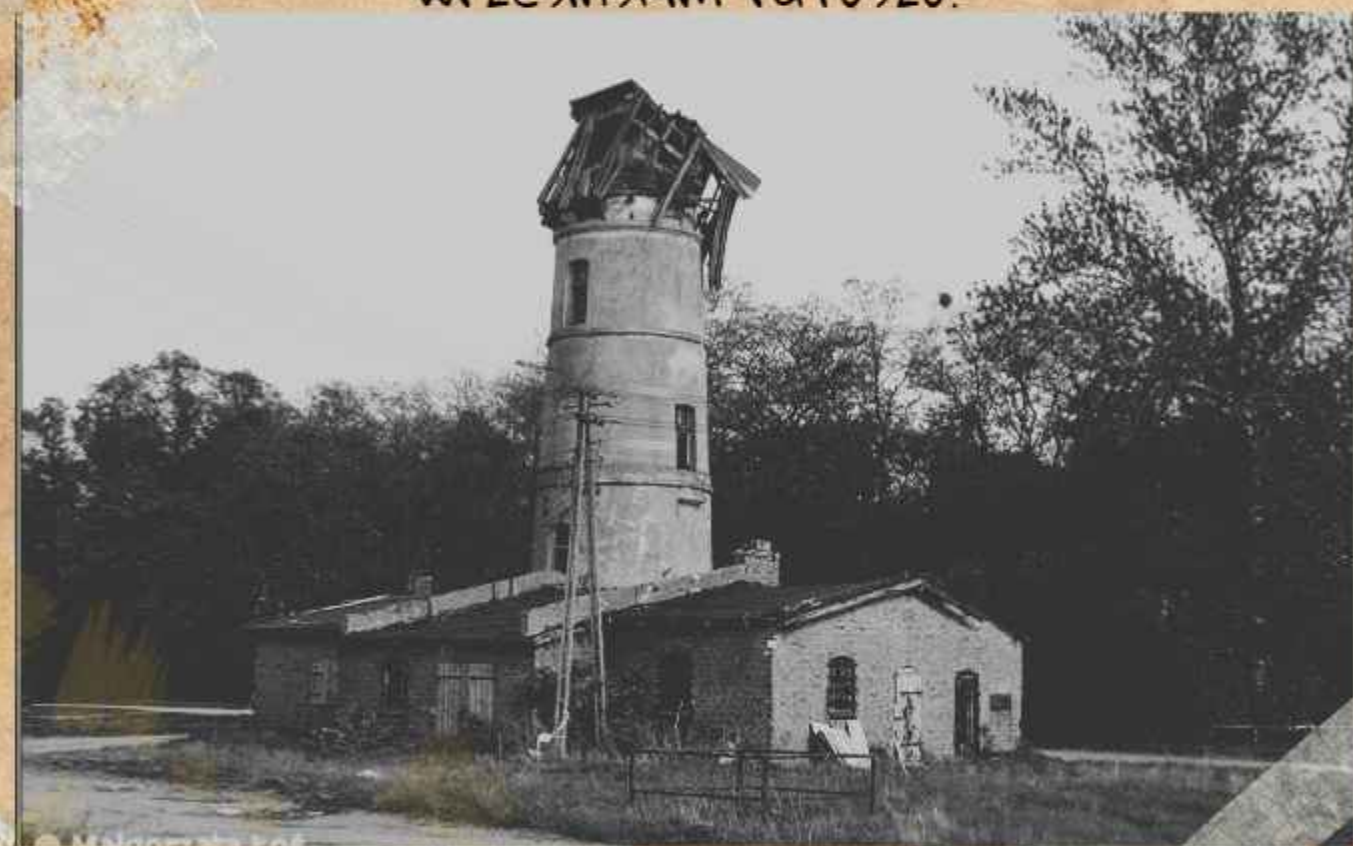
Dziennik podróży wpis 50, 20 sierpnia 2025 roku

Błądząc myślami, wracam do Chwalibogowa. Pamiętam opowieści o kilku ciekawych miejscach. Na terenach dawnego pałacu, po zakończeniu II wojny światowej, powstała Powiatowa Szkoła Żeńska Gospodarstwa Wiejskiego. Otwarto ją 19 listopada 1945 roku, a jej tereny obejmowały 10 ha ziemi ornej, ogród warzywny, okólnik i budynki gospodarcze.

Naprzeciwko terenów podlegających pod pałac znajduje się dawny zabytkowy budynek z 1880 roku, w którym niegdyś mieściło się mieszkanie rządcy wsi. Później utworzono tam dwa urzędy, pocztowy i bankowy.

Ślady dawnej świetności są wciąż widoczne, mimo że czas przekształcił krajobraz w surrealistyczny pejzaż. Stoją tu dwa zabytki, które przypominają o minionych latach - majestatyczny pałac i wieża ciśnieniowa - oba wzniesione przez człowieka, który nazywał się Rudolph von Skrbensky. Wodę do pałacu pompowano za pomocą lokomobili, która dodatkowo wytwarzała prąd zasilający pałacowe salony. W 1910 roku Rudolph von Skrbensky ufundował jeden z witraży, który znajdował się w sali rady miejskiej we wrzesińskim ratuszu.

Dziennik podróży wpis 51,

1 września 2025 roku

Często myślę o ludziach, którzy byli związani z Chwalibogowem. Józef Szypliński był jego mieszkańcem w latach 1913-1979. W czasie wojny służył w 69. Pułku Piechoty. Został ranny w obie nogi. Po wojnie był członkiem Związku Inwalidów Wojennych Rzeczypospolitej Polskiej. Otrzymał Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (8 października 1971), Medal Zwycięstwa i Wolności (11 grudnia 1974) oraz Krzyż Walecznych (18 grudnia 1974).

Stanisław Refermant urodził się w Stefanowie, ale to Chwalibogowo stało się jego domem. Przyszedł na świat 19 kwietnia 1904, a zmarł 26 lipca 1991 roku. Z zawodu był mechanikiem. Pracował na Śląsku.

W młodości trafił do rosyjskiej niewoli, a po odzyskaniu wolności udał się najpierw do Afryki, a następnie do Włoch. W styczniu 1944 roku wziął udział w walkach o Monte Cassino jako żołnierz 2 Korpusu Polskiego generała Władysława Andersa. 18 maja 1944 roku Polacy przetłumaczyli niemiecki opór, otwierając aliantom drogę na Rzym.

Dziennik podróży wpis 52,
19 września 2025 roku

Dawno temu była tu stacja z dwoma kasami biletowymi i przejazdem kolejowym z zaporami. Podczas II wojny światowej została doszczętnie zniszczona, ale mieszkańcy Chwałibogowa odbudowali ją. Wśród tych, którzy włożyli w to najwięcej serca był Ignacy Grodziński. W 1945 roku do wioski wkroczyli Rosjanie. Losy osób, które pełniły służbę na kolei zostały brutalnie przerwane. Według opowieści Rosjanie wyprowadzili z budynku niemieckich pracowników stacji i poprowadzili ich w stronę gospodarstwa państwa Gołębiewskich. Rozstrzelano ich, a ich ciała wrzucono do pobliskich okopów. Spacerując w tym miejscu, czułem mieszankę smutku i zadumy. Przeszłość i teraźniejszość zdają się tutaj przenikać, tworząc mroczny, ale i pouczający obraz.

back to the no...
Note convergence of all ...
(centre of vision or eye). Notice
the shadows which in-
the right,
the object
VIII. Exam
the ground

Dziennik podróży wpis 53, 12 października 2025 roku

Dziwnie się czuję, wracając do Chwalibogowa w postapokaliptycznym świecie - niczym podróżnik zagubiony w czasie. Mijam zrujnowane domy i puste ulice, które niegdyś tętniły życiem. Stary blok, choć zniszczony, wciąż kryje ciepło wspomnień o beztrudnych latach dzieciństwa, pierwszych przyjaźniach i wspaniałych chwilach spędzonych z bliskimi. Spacerując po opustoszałych miejscach, gdzie kiedyś bawiliśmy się z przyjaciółmi, czuję, jakby każdy zakątek Chwalibogowa szeptał mi historie minionych dni. Stara szkoła, plac zabaw, domy znajomych... Wszystko porzucone i porośnięte mchem, ale tętniące życiem w mojej pamięci. Chwalibogowo, nawet w ruinie, zawsze będzie moją małą ojczyzną, ponieważ to tutaj spędziłem najpiękniejsze chwile mojego dzieciństwa.

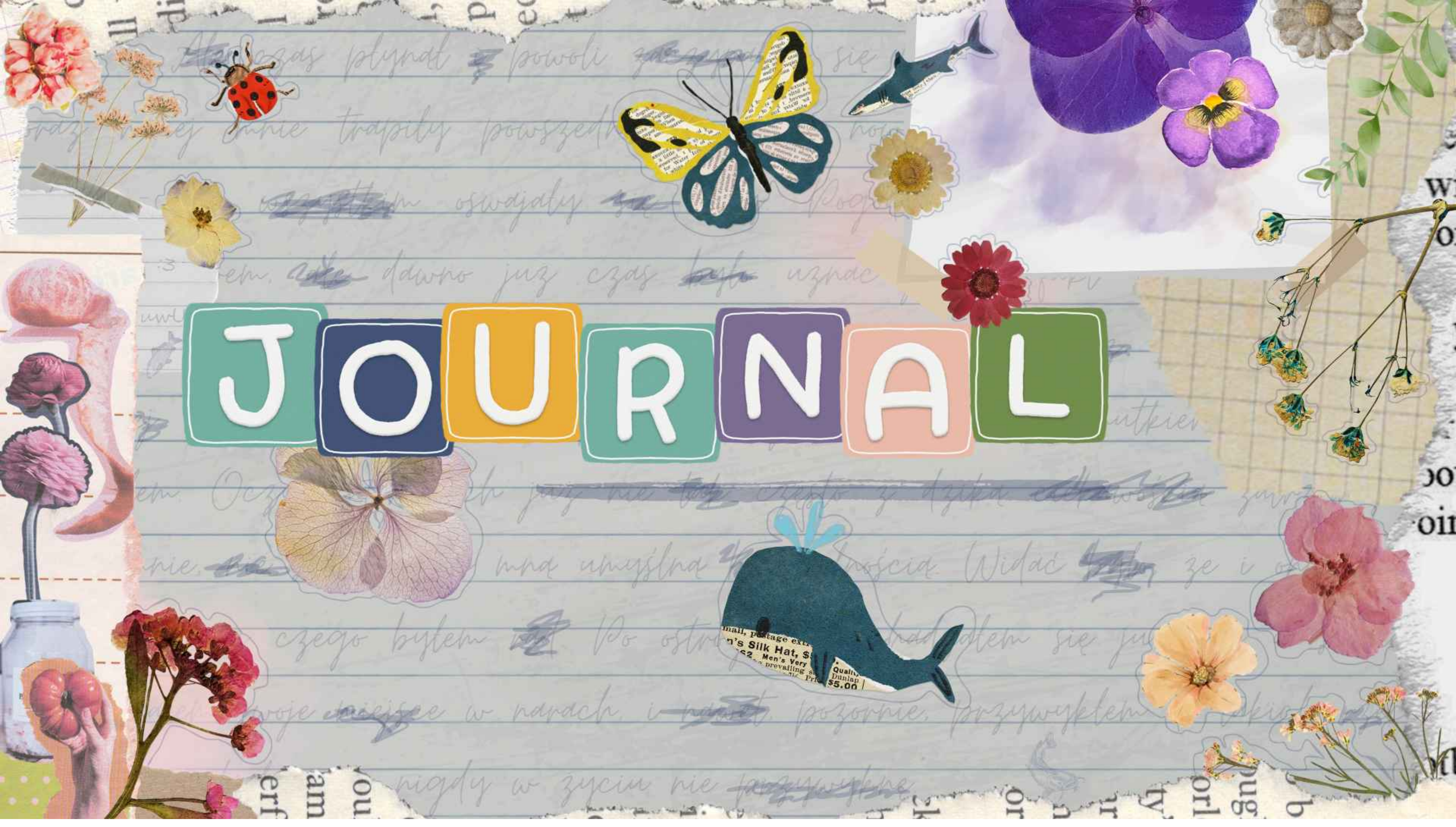

Postanawiasz przenocować
w opuszczonym domu. Szukając
czegoś przydatnego, znajdujesz
pamiątnik. Po kilku stronach
dostrzegasz coś ciekawego...

38

JOURNAL

Chyba zawsze będę wdzięczna ojcu, że kupując działkę pod nasz dom wziął pod uwagę to, że dziecko potrzebuje czasem odsapnąć od hataśu miasta i wyciszyć się w otoczeniu natury. Dzięki temu od najmłodszych lat mogłam cieszyć się spacerami po lesie, z dala od miejskiego zgiełku i wszelkich zmartwień.

Las jest niedaleko mojego domu. Wystarczy kilkanaście minut, żeby się w nim znaleźć. Kiedy do niego wchodzę, jestem jeszcze w Poznaniu, ale można nim przejść do sąsiedniej miejscowości, Tulce.

S
M
T
W
T
F
S
Weather conditions

Spacerując z psem natknęłam się na budynek tutejszego leśnictwa. Wyglądał na zadbane, choć dość stary, i byto po nim widać, że nie często ktokolwiek tam bywa. Zastanawiałam się, jaką historię ma to miejsce. Kiedy tylko wróciłam do domu, zaczęłam szukać. Okazało się, że przed II wojną światową prawie cały las stanowił własność prywatną, a tylko jego niewielkie fragmenty należały do Fundacji Kórnickiej i Lasów Państwowych. Po zakończeniu wojny utworzono tu nadleśnictwa.

Pamiętam jak w podstawówce wybraliśmy się na spacer do lasu z okazji Dnia Ziemi. Zebraliśmy się wówczas przy pomniku Jana Gwałberta, gdzie znajdują się tawki, i spędziliśmy kilka godzin, grając w przeróżne gry, które wymyślili dla nas nauczyciele. Do teraz wspominam rozmowy moich kolegów i koleżanek oraz czas, jaki tam spędziłam. Mój młodszy brat kilka lat później też wybrał się tam z dokładnie tej samej okazji.

ADVENTURE

...ation Pai

... me past the edge I the other side

Spotkałam dzisiaj grupę wolontariuszy pracujących w lesie. Na początku myślałam, że go sprzątają, jednak po krótkiej rozmowie z leśnikiem, Tomaszem Kelerem, nadzorującym całą operację, dowiedziałam się, że z terenu leśnego usuwają inwazyjny gatunek, czeremchę amerykańską. Aby skutecznie z nim walczyć, należy go wyrywać i taką właśnie pracę przez kilka godzin na 0.25h lasu wykonywali wolontariusze.

... of the divine

... ed with om h yo ea you , otpt oint. otbr ais s the

Od dziecka zawsze lubiłam to miejsce, uwielbiałam. Pamiętam, jak chodziłam tam zimą na sanki z rodzicami i jak goniłam za psem, kiedy zerwał się ze smyczy, jak budowałam z ojcem szatas i jak wpadłam kiedyś do strumienia, a potem zamarzły mi rękawiczki. Dzięki temu miejscu doceniam naturę i widzę, jak bardzo jest człowiekowi potrzebna. Chodząc tam zbierać śmieci w Dzień Ziemi, nauczyłam się też jak ważne jest, żeby o nią dbać.

Przechadzając się po mieście,
znajdziesz dziennik z informacjami
o okolicy. Czy będzie w nim coś
ciekawego?

54

MOJE MIASTO PLESZEW

Będę zbierała tutaj ciekawostki o swoim mieście, o jego historii i o tym jak żyję tutaj na co dzień.

W moim mieście nigdy nie zabraknie szewców, dlatego moja mama nie martwi się o nowe buty. Od lat chodzi w tych samych, ulubionych. Wystarczy, że będą zreperowane przez ulubionego szewca w mieście. A kiedy się zniszczą, dostanie takie, jakie sobie wymarzy, na specjalne zamówienie.

*Poza tym mamy tu wielu innych rzemieślników, dlatego nieraz mogłam usłyszeć żarty na ten temat od swoich znajomych, a najczęściej od rodziny. Obserwowali, jak spieszą się z towarami na jarmarki i wykrzykiwali przez okna hasła typu: „**leci, jak pleszewski szewc na jarmark!**”*

22
DWADZIEŚCIA DWIE
KORONY PLESZEWSKIE

W końcu moje miasto dostało własny banknot! I to po raz trzeci.

Może tym razem mój dziadek jako miłośnik historii i kolekcjoner pamiątek zdąży go wykupić...

BURMISTRZ PLESZEWA

Arkadiusz Ptak
Arkadiusz Ptak

22

BON WAŻNY DO 31 grudnia 2023 r.

C0000000

ZAJEZDZIA KULTURY
W PLESZEWIE

DWADZIEŚCIA DWIE KORONY PLESZEWSKIE

22

*A wracając do dziadka...
Odwiedził nas dzisiaj. Ma problemy z pamięcią, ale
na szczęście mieszkamy blisko siebie.*

Lipiec 1992

HANNA SUCHOCKA

PLESZEWIANKA

PIERWSZA PANI PREMIER RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lipca 1992

HANNA SUCHOCKA

została PREMIEREM RZĄDU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ. Nigdy jeszcze w 700-letniej historii naszego miasta żaden z Pleszewian nie piastował tak wysokiego stanowiska.

Cieszymy się i jesteśmy dumni, że Pani Hanna podjęła ten obowiązek w czasach niełatwych i wierzymy, że tę trudną wolność mądrze i sprawiedliwie zagospodaruje, dla dobra Polski i Polaków. Naszej PANI PREMIER życzymy, aby zrealizowała wszystkie swoje plany i marzenia związane z pracą na czele rządu.

Redakcja.

Wspominam o kondycji dziadka, o jego pamięci, ponieważ dzisiaj, kiedy usłyszeliśmy o tym, że spotkał na swojej drodze Hannę Suchocką, skwitowaliśmy to jednogłośnie: Znowu kogoś z kimś pomylił.

Co prawda Hanna Suchocka pochodzi z Pleszewa, ale nawet w tym przypadku nie dawaliśmy wiary.

Do momentu, kiedy pokazał nam zdjęcie...

< po lewej wydrukowałam fragment jego kolekcjonerskiej gazety o Pani Suchockiej

Z ostatniej chwili!

Przychodnia w centrum Pleszewa znów w ogniu!

Pomyśleć, jak wyglądał kiedyś na starych zdjęciach...

Cytując nagłówek jednej z gazet:

„Od siedziby starosty, przez dom partii,
przychodnię do meliny bezdomnych”.

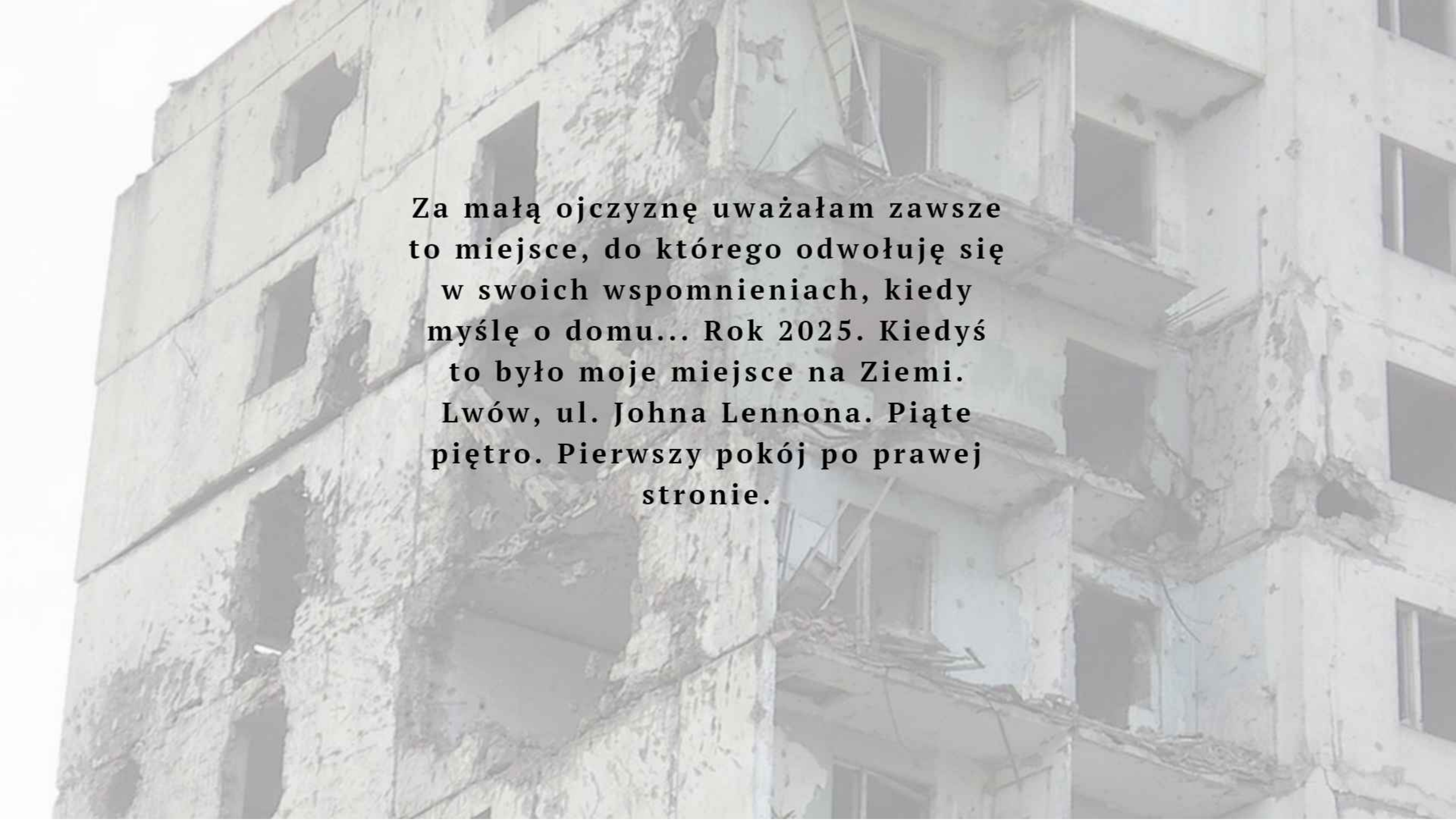
Ciekawe, kiedy ten budynek ostatecznie się zawali?
Tymczasem dobrze sprawuje się jako obiekt do
nagrywania horrorów i oczywiście eksploratorów
opuszczonych miejsc.

Zostajesz na noc w starym bloku.
Na ścianie jednego z mieszkań
znajdujesz skrawki dawnego życia
właścicieli...

META

**Za małą ojczyznę uważałam zawsze
to miejsce, do którego odwołuję się
w swoich wspomnieniach, kiedy
myślę o domu... Rok 2025. Kiedyś
to było moje miejsce na Ziemi.
Lwów, ul. Johna Lennona. Piąte
piętro. Pierwszy pokój po prawej
stronie.**

Moja ulica -
Johna Lenona

Moja dzielnica - Szczurata

Rok 2017

W końcu
wprowadziliśmy się do
nowego mieszkania!!!
Wreszcie będę miała
własny pokój:))

Historia

Zboiska 1980 r.

Wasyl Szczurat

Moja
mata
ojczyzna
miała też
„ludzką
twarz”

J. Lennon

Lwów Printing Collage

Rok 2018. Dzisiaj był mój pierwszy dzień na studiach! Marzenia się spełniają. Będę dziennikarką!!!

Królewski Las / Łysa Góra

Miejsce spokoju!

Zboiska to:

1. Najmniejsza i najmłodsza dzielnica w mieście.
2. Najbardziej cicha dzielnica we Lwowie.
3. Miejsce sąsiadujące z największym parkiem.
4. Dzielnica z największym szpitalem.

The background is a textured, brownish-tan paper with a deckled edge. It is decorated with numerous small, five-pointed yellow stars scattered across the surface. There are also small, faint floral motifs, including a cluster of white flowers in the bottom right corner. The paper is layered over a light blue background, visible at the bottom and right edges. On the left side, there is a vertical strip of white paper with some faint, illegible text. In the top left corner, there is a small branch with green leaves and a white flower. In the top right corner, there is a large, detailed pink flower with a yellow center and green leaves. In the bottom left corner, there is a large white flower with a yellow center.

Wykaz fotografii

Chwalibogowo

- Fot. Michała Kłosowskiego [dostęp: 19.06.2024]. Dostępny w Internecie: https://old-ssp-chwalibogowo.wrzesnia.pl/_old/historia/foto/image050.jpg.
- Pałac [dostęp: 19.06.2024]. Dostępny w Internecie: https://wroclaw.fotopolska.eu/2177762,foto.html?galeria_zdjec&m=17992&source=/nowe_zdjecia/m55577,Nowina.html.
- Wieża ciśnień [dostęp: 19.06.2024]. Dostępny w Internecie: https://wiedzecisnien.eu/wielkopolskie/chwalibogowo_folwark.
- Poczta [dostęp: 19.06.2024]. Dostępny w Internecie: https://wroclaw.fotopolska.eu/624381,foto.html?galeria_zdjec&m=17992&source=/nowe_zdjecia/m55577,Nowina.html.
- Fot. Józefa Szypulińskiego [dostęp: 19.06.2024]. Dostępny w Internecie: https://old-ssp-chwalibogowo.wrzesnia.pl/_old/historia/foto/image060.png.
- Fot. Stanisława Refermanta [dostęp: 19.06.2024]. Dostępny w Internecie: https://old-ssp-chwalibogowo.wrzesnia.pl/_old/historia/foto/image062.jpg.
- Zabytkowe budynki poczty i banku [dostępny: 19.06.2024]. Dostępny w Internecie: https://old-ssp-chwalibogowo.wrzesnia.pl/_old/historia/foto/image055.jpg.
- Stacja kolejowa [dostęp: 19.06.2024]. Dostępny w Internecie: https://wroclaw.fotopolska.eu/901808,foto.html?galeria_zdjec&m=17992&source=/nowe_zdjecia/m55577,Nowina.html.
- Szkoła [dostęp: 19.06.2024]. Dostępny w Internecie: https://old-ssp-chwalibogowo.wrzesnia.pl/images/DSC_0010.JPG.
- Bloki [dostęp: 19.06.2024]. Dostępny w Internecie: https://d-art.ppstatic.pl/kadry/k/r/1/d2/03/5272a76783726_o_large.jpg.
- Mapa Chwalibogowa [dostęp: 19.06.2024]. Dostępny w Internecie: https://old-ssp-chwalibogowo.wrzesnia.pl/_old/Chwalibogowo.html.
- Dworzec kolejowy [dostęp 19.06.2024]. Dostępny w Internecie: <https://www.facebook.com/135740496492474/photos/a.142207585845765/5264338460299293/?type=3>.

Gniezno

- Blok mieszkalny przy ulicy Pawła Cymśa [dostęp: 18.06.2024]. Dostępny w Internecie: https://pl.wikipedia.org/wiki/Osiedle_Grunwaldzkie_%28Gniezno%29#/media/Plik:Oś.Grunwaldzkie.jpg.
- Mapa Osiedla Grunwaldzkiego [dostęp: 18.06.2024]. Dostępny w Internecie: <https://wikimapia.org/4723406/pl/Osiedle-Grunwaldzkie>.
- Kościół Chrystusa Wieczystego Kapłana [dostęp: 18.06.2024]. Dostępny w Internecie: https://pl.wikipedia.org/wiki/Parafia_Chrystusa_Wieczystego_Kapłana_w_Gnieźnie.
- Dawne koszary przy ulicy Wrzesińskiej [dostęp: 18.06.2024]. Dostępny w Internecie: <https://gniezno-fakty-interwencje.pl/2022/08/gniezno-kto-zlikwidowal-17-gnieznienski-pulk-artylarii-przeciwpancernej-im-krola-boleslawa-chrobrego>.

Lwów

- Dzielnica Szczurata [dostęp: 19.06.2024]. Dostępny w Internecie: <https://pl.wikipedia.org>.
- Zboiska w 1980 r. [dostęp: 19.06.2024]. Dostępny w Internecie: <https://pl.wikipedia.org>.
- Akademia Drukarstwa (2018), archiwum prywatne.
- Królewski Las (2018), archiwum prywatne.
- Bloki (2019), archiwum prywatne.

Pleszew

- Młodzież na pochodzie pierwszomajowym [12.06.2024]. Dostępny w Internecie: <https://zpleszewa.pl/historia/jak-wygladaly-pochody-pierszomajowe-w-pleszewie-zobacz-stare-zdjecia/9cCKjc5Prf0n7tFwwrYR/galeria>.
- Sklepy w Pleszewie [12.06.2024]. Dostępny w Internecie: <https://pleszew.naszemiasto.pl/sklepy-w-dawnym-pleszewie-jak-wygladaly-cenione-miejsca/ar/c1-8043389>
- Rynek w Pleszewie [12.06.2024]. Dostępny w Internecie: <https://irenakuczynska.pl/wp-content/uploads/2020/05/Rynek-1.jpg>.
- Wizyta Lecha Wałęsy w Pleszewie, archiwum prywatne.
- Budynek przychodni [12.06.2024]. Dostępny w Internecie: <https://pleszew.naszemiasto.pl/tag/stara-przychodnia-pleszew>.

Poznań

- Rezerwat przyrody „Dąbrowa Smoszew” [dostęp: 19.06.2024]. Dostępny w Internecie: <https://krotoszyn.poznan.lasy.gov.pl/rezerwaty-przyrody>.
- Spacer z psem (2024), archiwum prywatne.
- Pomnik Jana Gwalberta [dostęp: 19.06.2024]. Dostępny w Internecie: https://babki.poznan.lasy.gov.pl/en/aktualnosci/-/asset_publisher/18eU2R4YqbKb/content/jan-gwalbert-patron-lesnikow/maximized.
- Tomasz Keler i wolontariusze [dostęp: 19.06.2024]. Dostępny w Internecie: https://babki.poznan.lasy.gov.pl/en/aktualnosci/-/asset_publisher/18eU2R4YqbKb/content/inwazja-obcego-czyli-czeremcha-amerykanska-atakuje-uzytek-ekologiczny-darzybor.
- Zdjęcie dziecka (2004), archiwum prywatne.

Żytomierz

- Budynek w centrum miasta [dostęp: 15.06.2024]. Dostępny w Internecie: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/a/a6/Житомир%2С_Михайлівська%2С8.JPG.
- Natura Polesia [dostęp: 15.06.2024]. Dostępny w Internecie: https://pl.wikipedia.org/wiki/Polesie#/media/Plik:Река_Уборты1.jpg.
- Centrum miasta w latach 90. XX w. [dostęp: 15.06.2024]. Dostępny w Internecie: https://www.zhitomir.info/news_124998.html.
- Pomnik z datą założenia miasta [dostęp: 15.06.2024]. Dostępny w Internecie: <https://periscope.com.ua/v-kadre/pamyatnyy-znak-v-chest-osnovaniya;>
- Zdjęcie z koleżanką, archiwum prywatne.
- Główna ulica miasta, archiwum prywatne.
- Kościół św. Barbary [dostęp: 15.06.2024]. Dostępny w Internecie: https://en.m.wikipedia.org/wiki/File:Костел_Святої_Барбари,_Бердичів.jpg.
- Centrum miasta w godzinach wieczornych [dostęp: 15.06.2024]. Dostępny w Internecie: <https://wrs.com.ua/resort/zhitomir>.
- Ulica w porze zimowej [dostęp: 15.06.2024]. Dostępny w Internecie: <https://ua-travels.in.ua/2021/03/02/zhitomir-vezha-vrazhen/>.